

[Finansministeren.]

lem gjorde sin indflydelse gældende gennem det konservative medlem i dette råd.

Endelig udtrykte det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen bekymring for, om det nu også var rigtigt og forsvarligt, at finansudvalget tog stilling til bevillinger, som et andet og nyvalgt folketing senere skulle tage endelig stilling til.

Jeg skal ikke trætte med en diskussion om dette juridiske spørgsmål, men kun gøre opmærksom på, at emnet er behandlet i den statsretlige litteratur på en måde, der viser, at det ærede medlem gør sig bekymringer uden årsag. Tidligere regeringer har da heller ikke delt det ærede medlems bekymringer. Jeg kan således fortælle det ærede medlem, at regeringen Eriksen-Kraft i perioden mellem valget i april og september 1953, en periode, hvor regeringen vidste at der skulle være valg, fremsendte i alt 536 forslag til finansudvalget.

Til sidst kunne jeg godt have lyst til at gøre en enkelt bemærkning, der mere vedrører den generelle debat, vi har haft. Gentagne gange er det under denne debat blevet nævnt, at vi stod over for et skattevalg. I mine øjne er det ikke først og fremmest et skattevalg; det er et valg, der drejer sig om hele vor økonomiske politik, om, hvorvidt de vundne goder skal bevares, om samspillet mellem gode konjunkturer og en ansvarligt ført moderne finanspolitik. Vi har her i landet haft stærk fremgang på alle områder, så stærk en stigning i indkomst og forbrug, at fremgangen i hvert af det sidste par år har svaret til 2-3 års normal fremgang i forbrug og indkomster. (Erik Eriksen: Det har den også været i alle andre lande!). Den har været særlig stærk i Danmark, produktionsstigningen har været stærkere, eksportstigningen har været stærkere end i langt de fleste europæiske lande. Hvis vi nu vil bevare denne fremgang, må vi holde os fra letsindigheder. Derfor må vi afvise VK-programmets store skattnedsættelser, som vil føre til øget forbrug og nedgang i vor beholdning af fremmed valuta, et pres på lønninger og erhverv, således at den inflation, som det er lykkedes at undgå de senere år, på ny vil vise sig. Derfor er det nødvendigt at afvise en øjeblikkelig skattnedsættelse og at gemme de vundne reserver til tider, hvor

konjunkturerne måtte være os mindre gunstige, og vi veksler jo altid mellem gode og dårlige konjunkturer. Skulle sådanne tider komme, vil der være brug for alle valutareserver, og der vil blive brug for statens reserver. I modsætning til tidligere er vi i stand til at modarbejde eventuelle svigtende konjunkturer, modarbejde dem gennem skattnedsættelser. Det er første gang i mange år, at vi har fået midler i hænde til at føre en nogenlunde selvstændig dansk konjunkturpolitik. Fra radikal side vil vi ikke lade os lokke ind i nogen form for eventyr, der kan føre til, at de goder, der er skabt gennem de sidste 3½ års arbejde, på ny sættes over styr.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen syntes ikke særlig tilfreds med de bemærkninger, jeg i går rettede til det ærede medlem. Til gengæld skal jeg sige, at jeg synes virkelig, at det ærede medlems sidste tale her i aften — den sidste tale over for befolkningen før valget — fortjener at blive stående som det ærede medlems politik. Denne tale var jo særegen, den talte for sig selv.

Jeg skal derfor indskrænke mig til at rette en enkelt misforståelse vedrørende det ærede medlems omtale af mit ansvar for den byggepolitik, der førtes i 1959, idet jeg i øvrigt henviser til den redegørelse, jeg på dette område fremsatte i går. Det ærede medlems eneste replik over for denne redegørelse var, at alle jo i begyndelsen af 1959 kunne se, at det private byggeri ville tage en så voldsom fart, som det senere gjorde. Må jeg give det ærede medlem en enkelt oplysning. Den 20. maj 1959 havde Byggeriets Realkreditfond kun modtaget lånesøgninger for i alt 605 lejligheder, hvoraf 77 under opførelse, og Provinsbankernes Reallånefond havde kun modtaget ansøgninger for 130 lejligheder. Jeg er sikker på, at det ærede medlem nu nok selv vil kunne vurdere lodigheden af sin påstand i aften.

Må jeg så kun tilføje en enkelt bemærkning til det ærede medlems fremstilling af de politiske begivenheder. Nu har jeg i 3 år iagttaget, hvordan det ærede medlem er rejst landet rundt og på møder, hvor ikke andre kunne få ordet, har fortæget landets økonomiske tilstand og mistænkeliggjort regeringen og det radikale venstres motiver